

Виповнилося 70 років від дня народження відомого вченого нашої країни в галузі кримінального права, талановитого організатора юридичної науки, доктора юридичних наук, професора, академіка Національної академії правових наук України **Миколи Івановича Панова**.

Микола Іванович народився 7 серпня 1940 р. у с. Берека Первомайського р-ну Харківської обл. У 1966 р. закінчив Харківський юридичний інститут (нині — Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого). У 1965–1970 рр. працював слідчим прокуратури Чугуївського району Харківської області. У 1972 р. закінчив аспірантуру Харківського юридичного інституту, в якому в подальшому пройшов трудовий шлях від асистента до професора. З 1974 р. по 1981 р. — заступник декана заочного факультету, з 1987 р. по 2007 р. — проректор з наукової роботи. З 2000 р. і до сьогодні — завідувач кафедри кримінального права № 2 Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого.

У 1973 р. М. І. Панов захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Кримінальна відповідальність за заподіяння майнової шкоди шляхом обману чи зловживання довірою» (спеціальність 12.00.08), у 1976 р. йому присвоєно вчене звання доцента. У 1987 р. він захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Основні проблеми способу вчинення злочину в радянському кримінальному праві» (спеціальність 12.00.08). Наукове звання професора присвоєно у 1989 р. У 1993 р. М. І. Панов обраний членом-кореспондентом Національної академії правових наук України, у 2000 р. — дійсним членом (академіком).

М. І. Панов — відомий вчений-правник у галузі юридичних наук. Його наукові розробки відзначаються фундаментальністю та глибоко досліджують учення про злочин та кримінальну відповідальність. Багато його праць присвячено проблемам загальної теорії права, філософії, соціології та логіки права. Наукові праці М. І. Панова широко відомі юридичній науковій громадськості як в Україні, так і за її межами. Він є автором понад 200 наукових праць, серед яких: «Уголовная ответственность за причинение имущественного ущерба путем обмана или злоупотребления доверием» (1977), «Квалификация преступлений, совершаемых путем обмана» (1980), «Способ совершения преступления и уголовная ответственность» (1982), «Квалификация насильственных

преступлений» (1985), «Квалификация преступлений, совершаемых путем обмана и злоупотребления доверием» (1987), «Понятійні апарати наук кримінального циклу: співвідношення і взаємозв'язок» (2000), «Настільна книга слідчого» (кер. авт. кол., 2003, 2007, 2008, 2010), «Методологічні засади дослідження проблем Особливої частини кримінального права» (2009) та ін. Співавтор підручників «Кримінальне право України: Загальна частина» (2001, 2004, 2007, 2010) та «Кримінальне право України: Особлива частина» (2001, 2004, 2007, 2010), «Конфліктологія» (2002), «Філософія права: Хрестоматія» (2002), «Соціологія права» (2003), «Філософія права» (2003), «Політологія» (2005), а також науково-практичних коментарів до Кримінального кодексу України (2002, 2004, 2006, 2008).

М. І. Панов — академік Національної академії правових наук України, його наукові розробки широко використовуються у законотворчій і правозастосовній діяльності та в навчальному процесі. Свої наукові ідеї він особисто втілює в законотворчу діяльність як член багатьох робочих груп комісій з розробки законів та інших нормативних актів. Значним є внесок М. І. Панова в розробку проекту Конституції України, законів України «Про прокуратуру», «Про міліцію», «Про нормативно-правові акти України», перебував у складі робочих груп Кабінету Міністрів України з розроблення проекту Кримінального кодексу України та ін.

Брав активну участь як експерт (1992–1997) напрямів «Торгівля людьми» і «Комп'ютерна злочинність» у рамках науково-дослідної програми в межах українсько-американської співпраці між Національним інститутом юстиції Департаменту юстиції США та АПрН України у сфері боротьби з організованою злочинністю та корупцією. У 1997–2000 рр. — заступник голови Експертної ради ВАК України з юридичних наук; з 1988 р. по 2007 р. — голова спеціалізованої вченої ради Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого з присудження наукового ступеня доктора юридичних наук; з 1966 р. по 2007 р. — голова Експертної ради з юридичних наук Міністерства освіти і науки України; член консультативної ради Верховного Суду України та ін.

Заслужений діяч науки і техніки України (1995). Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (2002), «Почетной грамотой Президиума Верховного Совета РСФСР» (1990), Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2006), лауреат Премії імені Ярослава Мудрого (2002), старший радник юстиції, Почесний працівник Про-

куратури (2005), Заслужений професор Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого, Почесний громадянин Первомайського р-ну Харківської обл. (2001) та м. Первомайська (2004).

М. І. Панов бере активну участь у громадському житті: він є членом Консультативної ради Верховного Суду України, членом Науково-консультативної ради Центрвиборчкому, президентом Харківської асоціації політологів, заступником відповідального редактора республіканського міжвідомчого наукового збірника «Проблеми законності», членом редакційних колегій декількох наукових журналів.

М. І. Панов користується вагомим авторитетом і повагою в колективі, він — сумлінний і творчий працівник, чесна і принципова людина.

Президія Національної академії правових наук України і редакційна колегія «Вісника Академії правових наук України» щиро вітають **Миколу Івановича Панова** з ювілеєм, бажають йому міцного здоров'я, довголіття, великих успіхів у науковій, педагогічній діяльності та організації юридичної науки.

Виповнилося 60 років від дня народження відомого вченого нашої країни в галузі охорони навколишнього середовища і аграрного права, доктора юридичних наук, професора, академіка Національної академії правових наук України — **Олексія Олексійовича Погрібного**.

О. О. Погрібний народився 17 серпня 1950 р. у с. Краснопіль Фрунзенського району Одеської області.

У 1972 р. закінчив історичний факультет Львівського державного університету ім. І. Я. Франка (нині — Львівський національний університет імені Івана Франка), у 1978 р. — юридичний факультет Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова. У 1972–1976 рр. працював заступником директора, директором школи у Любашівському районі Одеської області.

З 1976 р. працював в Одеському державному університеті ім. І. І. Мечникова на посадах: заступник начальника навчального відділу, асистент, старший викладач, доцент кафедри трудового, сільськогосподарського та природоохоронного права. У 1989–1992 рр. навчався у докторантурі Всесоюзного юридичного інституту (м. Москва). З 1992 р. по 1997 р. — доцент, професор, завідувач кафедри трудового, сільськогосподарського та природоохоронного права, декан факультету правосуддя і право-